

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/8/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224010284
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8224010284.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.06.2025, v trestnej veci obžalovaného A. A. B. pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného a o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bardejov sp. zn. 10T/35/2024 zo dňa 23.01.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1, písm. d/, ods. 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

Obžalovanému A. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom D., E.
XXXX/X,

u k l a d á :

Podľa § 158 Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest 800,- (osemsto) eur.

Podľa § 56 ods. 4 Trestného zákona povoľuje zaplatiť uložený peňažný trest v 10 mesačných splátkach 80,- (osemdesiat) eur mesačne vždy do 25. dňa príslušného mesiaca tak, aby bol peňažný trest v plnej výške zaplatený najneskôr do 10 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému ustanovuje náhradný trest odňatia slobody na 3 (tri) mesiace.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že obžalovaný A. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXXX/X, uznáva sa vinným na tom skutkovom základe, že

- dňa 22.11.2023 v čase okolo 17:00 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Hyundai Tucson, evidenčné číslo D., po Hlavnej ulici resp. štátnej ceste II/545 v obci Raslavice, okres Bardejov,

v smere jazdy od mesta Bardejov na mesto Prešov, pričom sa plne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, v dôsledku čoho pri rodinnom dome s popisným číslom XXX/XX na priechode pre chodcov, vyznačenom zvislou dopravnou značkou IP6 a vodorovnou dopravnou značkou V6a, doplneným pouličnými lampami na osvetlenie, nedal prednosť chodkyňi maloletej F. G. z H., okres C., ktorá prechádzala po priechode pre chodcov zo smeru jazdy vozidla Hyundai z ľavej strany na pravú, pričom prešla celý ľavý jazdný pruh a polovicu pravého jazdného pruhu, kde v druhej polovici pravého jazdného pruhu narazil prednou pravou časťou vozidla do pravej časti tela poškodenej, pričom pri tejto dopravnej nehode poškodená maloletá F. G. utrpela zranenia a to otvorenú ranu vlasatej časti hlavy, povrchové poranenie inej časti hlavy, pomliaždenie mihalnice a okolia oka, pomliaždenie bedra vpravo s dobou liečenia a práceneschopnosti od 22.11.2023 do 10.12.2023, čím svojím konaním ako vodič porušil povinnosti vyplývajúce mu z ustanovení § 4 ods. 1 písm. c/, f/ Zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov s poukázaním na § 137 ods. 1, ods. 2 písm. t/ uvedeného zákona,

teda inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu z jeho postavenia alebo uloženú mu podľa zákona, čím spáchal prečin ublíženie na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Za to mu podľa § 158 Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona za použitia § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, peňažný trest vo výmere 800,- eur (osemsto eur), podľa § 56 ods. 4 Trestného zákona súd mu povolil zaplatiť uložený peňažný trest vo výmere 800,- eur v 10 mesačných splátkach vo výške 80,- eur (osemdesiat eur) mesačne vždy do 25. dňa príslušného mesiaca tak, aby bol peňažný trest v plnej výške zaplatený do 10 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia a podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, obžalovanému ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, ale len proti výroku o treste, podali odvolania obžalovaný i prokurátor.

Obžalovaný vo svojom odvolaní prostredníctvom svojho obhajcu písomne uviedol, že v predmetnej veci, ohľadne skutku kladeného mu za vinu, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku o svojej vine zo spáchania skutku podľa obžaloby a rozhodnutie súdu o vine v plnej miere akceptuje, ako aj uložený peňažný trest vo výške 800,- eur, avšak uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 18 mesiacov považuje vzhľadom na charakter spáchaného skutku, ako aj svoje osobné pomery, za neprimerane prísny. Poukazoval na to, že prechádzal do miesta svojho trvalého bydliska od svojich rodičov, ktorí bývajú v obci I., okres C. a títo boli a sú vzhľadom na vek a zdravotný stav odkázaní na jeho pomoc, ktorú sa im snaží poskytovať minimálne jedenkrát týždenne a prechádzal do miesta svojho a po zrážke poskytol poškodenej prvú pomoc. Zaujíma sa o zdravotný stav maloletej poškodenej, skutok ľutuje. Na súde predložil písomné listiny, výkon práce živnostníka a uloženým trestnom zákazu činnosti, viesť motorové vozidlá, by stratil možnosť flexibilne vykonávať svoju živnosť, keďže drvivá časť jeho podnikateľských výkonov je spojená s cestovaním a vykonávaním pracovných činností mimo miesta trvalého bydliska, avšak jeho návrh na neuloženie tohto druhu trestu súd neakceptoval. Vytkol aj to, že podľa jeho názoru, okresný súd nevzal do úvahy ani špecifické podmienky výkonu jeho podnikateľskej činnosti ohľadne používania motorového vozidla - akútne servisné zásahy. Je toho názoru, že takto uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 18 mesiacov v podstate poškodzuje jednak jeho rodičov, o ktorých by mal sťaženú starostlivosť, ako aj by bola postihnutá jeho najbližšia rodina - manželka s nezaopatrenými dieťaťom, keďže z dôvodu nemobility by mu podstatne klesla výška príjmov, čo je v rozpore so základnými zásadami trestného konania, aby trest vo väčšej miere nepostihoval aj rodinu páchatel'a. Navrhol, aby odvolací súd predmetný rozsudok v časti zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 18 mesiacov zrušil a vo zvyšnej časti ponechal všetky výroky odsudzujúceho rozsudku v platnosti.

Oproti tomu, v neprospech obžalovaného, podal svoje odvolanie prokurátor, ktorý takto uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere 18 mesiacov považuje v danom prípade za mierny a nedostatočný z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Poukazoval na to, že podľa jeho názoru, argumentácia obvineného vyjadrujúceho nespokojnosť s uloženým trestom

zákazu činnosti, či už v odpore, ako aj odvolaní obžalovaného, je stále rovnaká s tým, že poukazuje na svoje záujmy a potreby svoje a jeho rodiny, teda odkazuje na potrebu poskytovania starostlivosti o jeho o rodičov a nezaopatrené dieťa a potrebou zabezpečovania príjmu, čo pri uloženom treste zákazu činnosti je sťažené a žiadal rozsudok v časti uloženého trestu zákazu činnosti zrušiť a že z jeho podaných opravných prostriedkov teda vyplynulo, aby mu v podstate nebol uložený žiaden trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu. Z vyššie uvedeného je, podľa prokurátora, zrejmé, že obžalovanému chýba akákoľvek sebareflexia a vyslovene sleduje iba svoje záujmy a záujmy svojej rodiny, pričom by nebol spokojný ani v prípade uloženia trestu zákazu činnosti na jeho dolnej hranici, no na strane druhej si neuvedomuje následky, ktoré spôsobil, resp. ktoré mohol spôsobiť svojím konaním maloletej chodkyni. Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere 18 mesiacov prokurátor považuje vo vzťahu k osobe obžalovaného za neprimerane mierny z hľadiska toho, akú dôležitú povinnosť porušil, teda nedanie prednosti chodcovi na riadne vyznačenom priechode pre chodcov navyše v danom prípade maloletému chodcovi, kedy je potrebné zvlášť dbať o zvýšenú pozornosť pri vedení motorového vozidla. Podľa § 4 ods. 1 písm. c/ a písm. f/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorých je vodič povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, a zároveň je povinný dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť. Porušenie povinnosti vodiča sa v zmysle ustanovenia § 137 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke považuje za porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Pritom porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom v zmysle ustanovenia §137 ods. 2 písm. t/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke je ohrozenie chodca, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov. Ďalšou skutočnosťou, na ktorú prokurátor poukazoval a pre ktorú je uložený trest zákazu činnosti mierny, je to, že obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti v inej jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 1T/12/2022. Ide o vec inej dopravnej nehody zapríčinennej obžalovaným, kde bol trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/12/2022 zo dňa 28.03.2022, právoplatným dňa 28.04.2022, obžalovaný uznávaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a z prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 300,- eur a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 18 mesiacov, pričom teraz uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel je uložený v rovnakej výmere, ako už predtým uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Podľa tohto odvolateľa, tresty uložené predošlým rozsudkom evidentne na obžalovaného nemali žiaden výchovný vplyv, opätovne porušil dôležitú povinnosť a spáchal rovnaký trestný čin, pričom obžalovaný, súc si vedomý skutočnosti, že je v skúšobnej dobe podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti v inej jeho trestnej veci, skutočnosti, na ktoré sa teraz v odvolaní dovoľáva /starostlivosť o rodinu, zdroj príjmov atď./, mal o to viac dbať na dodržiavanie dopravných predpisov a dbať o zvýšenú opatnosť pri vedení motorového vozidla a nie prehliadnuť maloletú chodkyňu na priechode pre chodcov, ktorá už stihla prejsť celý ľavý pruh a polovicu pravého jazdného pruhu z pohľadu obžalovaného. Navyše, obžalovaný na úseku dopravy spáchal dva priestupky, a to priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h/ a písm. 1/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorých sa dopustil dňa 15.08.2021 a 23.09.2019. Pre priestupok spáchaný dňa 15.08.2021 bol prejednaný v blokovom konaní (pre prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti) s uložením peňažnej sankcie - pokutou zaplatenou na mieste a pre priestupok spáchaný dňa 23.04.2019 bola vec vybavená len napomenutím obžalovaného - použil telefónny prístroj počas šoférovania, čo len poukazuje na jeho nepozornosť pri jazde. Záverom prokurátor vyjadril názor, že čo sa týka dosiahnutia účinkov generálnej prevencie, pokiaľ pri spáchaní druhovo tej istej trestnej činnosti a v danom prípade v pomerne krátkom časovom slede, budú súdmi ukladané tresty zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v rovnakej výmere /rozdiel v peňažnom treste je bezvýznamný/, nebudú mať ukladané tresty výchovný vplyv ani na spoločnosť, čo je v dnešnej dobe pri veľmi hustej premávke motorových vozidiel nežiadúce. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol o uložení primeraného trestu, najmä čo sa týka trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by

odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, pričom v prejednávanej veci, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku a bol poučený podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. Vzhľadom na to, že krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania, preskúmal tak len napadnutý výrok o treste a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora vo výroku o treste je sčasti dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plynie z neho, že pokiaľ ide o sporný trest zákazu činnosti, považoval za potrebné uložiť obžalovanému popri peňažnom treste aj trest zákazu činnosti vedenia všetkých druhov motorových vozidiel, a to vzhľadom na spôsobený následok konania obžalovaného, keď bolo ublížené na zdraví inej osobe, ako aj s poukázaním na to, že trestný čin spáchal obžalovaný v skúšobnej dobe podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti v inej jeho trestnej veci a vyslovil názor, že na čas výkonu trestu zákazu činnosti si obžalovaný musí starostlivosť členov rodiny zabezpečiť iným spôsobom, nakoľko z obsahu opísanej starostlivosti, ktorú poskytuje obžalovaný svojim rodičom, súd nevzhladol okolnosť pre neuloženie trestu zákazu činnosti a ani v sťažanom výkone zamestnania, respektíve podnikateľskej činnosti, súd taktiež nevidel dôvod pre neuloženie trestu zákazu činnosti, a tak pracovné povinnosti si obžalovaný dokáže riešiť na čas trvania trestu zákazu činnosti dohodou s kolegom, s ktorým dlhodobo spolupracuje, nakoľko tento disponuje vodičským oprávnením. Pritom okresný súd vychádzal aj z toho, že obžalovaný už bol za obdobný nedbanlivostný trestný čin v minulosti odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/12/2022 zo dňa 28.03.2022, právoplatným dňa 28.04.2022, ktorým mu bol popri peňažnom treste uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov, pričom od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel bolo obžalovanému rozhodnutím Okresného súdu Prešov podmiennečne upustené s určením primeranej skúšobnej doby, no práve počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti sa obžalovaný dopustil posudzovaného skutku v posudzovanej trestnej veci ako vodič osobného motorového vozidla. Tieto skutočnosti okresný súd vyhodnotil tak, že zohľadnil v otázke výmery trestu zákazu činnosti aj tú skutočnosť, že obžalovanému po spáchaní skutku nebolo zadržané vodičské oprávnenie a tento sa od spáchania trestného činu nedopustil žiadneho iného protiprávneho konania na úseku cestnej doprave a zohľadnil aj pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správanie sa obžalovaného po spáchaní skutku, t. j. bezprostredne po dopravnej nehode, kedy poskytol pomoc a súčinnosť poškodeným a uhradil spôsobenú škodu. Celkovo okresný súd mal za to, že pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol u obžalovaného na všeobecné zásady ukladania sankcií podľa § 33a Trestného zákona, ako aj na zásady ukladania trestov podľa § 34 Trestného zákona, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatel'a o dosiahnutie urovnania s poškodeným ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu. U obžalovaného súd vzhladol poľahčujúcu okolnosť a to, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, ako priťažujúcu okolnosť súd vzhladol skutočnosť, že už bol za trestný čin odsúdený, pritom v prípade skoršieho odsúdenia sa jednalo o povahovo obdobný trestný čin, respektíve jeden z trestných činov, pre ktoré bol obžalovaný uznaný vinným, bol povahovo totožný ako čin stíhaný v predmetnej trestnej veci. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd ustálil na 1:1.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na hlavnom pojednávaní okresný súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného A. A. B., že je vinný. J. K. G., zastupujúc maloletú poškodenú, si nárok na náhradu škody neuplatnil, pričom poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. poukázala vo svojom vyjadrení, že škoda jej bola poškodenej uhradená v celom rozsahu. Obžalovaný pomerne podrobne popísal svoje osobné, rodinné i zamestnanecké pomery, na čo okresný súd dôsledne v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal a keďže rozhodnutie súdu prvého stupňa s rozhodnutím odvolacieho súdu tvorí jednotu, nie je potrebné obsah jeho výpovede opakovať aj v tomto rozhodnutí. Správa o povesti obžalovaného a lustrácia v ROSR jeho osobné pomery potvrdzuje, pričom v priestupkovom konaní Mestským úradom Prešov prejednávaný nebol. Jeho zamestnanecké pomery sú zrejmé z oboznámeného Výpisu zo živnostenského registra. Jeho pracovné pomery vyplývajú aj z ďalších, okresným súdom oboznámených, listinných dôkazov. Ide evidentne

o praktizujúceho živnostníka, ktorý len v roku 2024 a v roku 2025 dodal práce pre obchodnú spoločnosť TESCO STORES SR, a.s. prevádzka v obci Beckov, pričom obžalovaný, ako aj jeho spolupracovník, ako subdodávateľa pre spoločnosť SYSTÉM ALARM, s.r.o. vykonávali rôzne montážne a revízne práce na bránach a hydraulických mostíkoch.

Napadnutým výrokom došlo k porušeniu Trestného zákona v ustanovení § 34 ods. 1, ktorý definuje účel trestu a ustanovuje, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchatela o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne aj na to, že páchatel trestného činu získal alebo sa snažil získať trestným činom majetkový prospech; ak tomu nebránia majetkové alebo osobné pomery páchatela alebo to nebude na ujmu náhrady škody alebo odstránenia škodlivého následku trestného činu, uloží mu s prihliadnutím na výšku tohto majetkového prospechu niektorý trest, ktorým ho postihne na majetku, a to buď ako samostatný trest alebo popri inom treste, pričom zväží najmä uloženie peňažného trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery za trestné činy podľa § 213, § 233, § 237, § 254, § 261, § 262, § 266, § 276 ods. 4, § 277 ods. 4, § 277a ods. 3, § 326, § 330 a 334, ktorých spáchaním dochádza k poškodzovaniu finančných záujmov Európskej únie, súd prihliada aj na to, aby trest zabezpečil ochranu finančných záujmov Európskej únie. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne aj na práva a právom chránené záujmy osôb poškodených trestným činom, ako aj osôb, ktoré boli dotknuté škodlivým následkom trestného činu. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Vo vzťahu k účelu trestu je ale namieste poukázať na to, že bol už odsúdený pre obdobnú trestnú činnosť na úseku cestnej dopravy s poškodením zdravia človeka, a to trestným rozkazom Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/12/2022 zo dňa 28.03.2022, právoplatným dňa 28.04.2022, pričom bol obžalovaný uznaný vinným z nedbanlivostného prečinu ublíženie na zdraví podľa § 158 Trestného zákona a z úmyselného prečinu neposkytnutie pomoci podľa § 178 Trestného zákona. Za to mu bol uložený peňažný trest vo výmere 300,- eur. Popri peňažnom treste mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 1 rok a 6 mesiacov. Po výkone polovice trestu zákazu činnosti Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 21.03.2023 u obžalovaného podmienčne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti s určením skúšobnej doby v trvaní 14 mesiacov. Tá teda skončila 22.05.2024.

Z uvedeného vyplýva, že v predmetnej trestnej veci sa obžalovaný stíhaného nedbanlivostného obdobného prečinu skutku dopustil dňa 22.11.2023, teda v skúšobnej dobe podmienenečného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti v tejto jeho trestnej veci. Na úseku cestnej premávky pritom predtým bol už dvakrát postihnutý, a to za priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h/ a písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorých sa dopustil dňa 15.08.2021 a 23.09.2019. Išlo o prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti a používanie telefónneho prístroja počas šoférovania. Ide o vodiča so sklonom k ľahkovážnemu výkonu funkcie vodiča motorového vozidla, najmä vo vzťahu k povinnosti príslušným spôsobom sledovať situáciu v cestnej premávke pri výkone vodičského oprávnenia.

Každý prípad súd posudzuje samostatne, nezávisle a nestranne, pričom zohľadňuje špecifiká prípadu a dôkazy a z nich vyplývajúce skutočnosti hodnotí postupom podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Aj v tomto prípade bolo namieste zohľadniť také skutočnosti, vrátane skutočností týkajúcich sa osoby obžalovaného. Nedisciplinovaný vodič je už vo všeobecnosti výrazným nebezpečenstvom najmä pre bezpečnosť cestnej premávky.

S názorom okresného súdu, že na čas výkonu trestu zákazu činnosti si obžalovaný bude musieť starostlivosť členov rodiny zabezpečiť iným spôsobom, nakoľko z obsahu opísanej starostlivosti, ktorú poskytuje obžalovaný svojim rodičom, nevzhliadol okolnosť pre neuloženie trestu zákazu činnosti a ktorý v sťaženom výkone zamestnania, respektíve podnikateľskej činnosti taktiež nevidel dôvod pre neuloženie trestu zákazu činnosti, a že tak pracovné povinnosti si obžalovaný dokáže riešiť na čas trvania trestu zákazu činnosti dohodou s kolegom, s ktorým dlhodobo spolupracuje, nakoľko tento disponuje vodičským oprávnením, odvolací súd nemá dôvod nesúhlasiť, prihliadnúc pritom na záujem na dosiahnutí účelu trestu zákonným spôsobom.

Závažnosť chráneného záujmu vo vzťahu k významu porušených zákonných vodičských povinností obžalovaného nebola dostatočne zo strany okresného súdu vyhodnotená. Obžalovaný totiž porušil svoje zásadné povinnosti bezpečnosti cestnej premávky, keď nedal prednosť chodcovi na riadne vyznačenom priechode pre chodcov, navyše v danom prípade maloletému chodcovi, kedy je potrebné zvlášť dbať o zvýšenú pozornosť pri vedení motorového vozidla, nevenoval sa plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke. Pritom porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom v zmysle ustanovenia §137 ods. 2 písm. t/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke je ohrozenie chodca, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov.

Skúsenosti získané pri sledovaní účinnosti jednotlivých trestov ukladaných za trestné činy v doprave ukazujú, že trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá patrí k najúčinnjším prostriedkom ochrany bezpečnosti v cestnej doprave. Obžalovaný sa pritom už v minulosti ukázal ako nedisciplinovaný vodič a bol už opakovane, v nedávnej dobe postihnutý za porušenia pravidiel cestnej premávky miernejšími formami, pričom v prejednávanej veci opakovane konal ako nepozorný vodič, spôsobiac dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k poškodeniu zdravia inej osoby, v tomto prípade dieťaťa, a to dokonca na priechode pre chodcov. Obžalovaný napriek svojim dlhoročným skúsenostiam vodiča, spojeným aj s opakovaným varovaním v podobe postihu za porušenie povinnosti vodiča, nedbanlivo pristúpil k splneniu si svojich povinností v cestnej doprave.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, pričom odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.